

Goran Poletan
Zoran Antić
Branislav Đorđević
Vitomir Miletić - Witata
Aleksandar Obrovski

ODŠKRINUTA VRATA

Vrelo CEP

Novi Sad

GORAN POLETAN
ZORAN ANTONIĆ
BRANISLAV ĐORĐEVIĆ
VITOMIR MILETIĆ - WITATA
ALEKSANDAR OBROVSKI

ODŠKRINUTA VRATA

The slightly open door

*Zbirka haiku pesama
The Haiku Anthology*

 Vrelo® CEP

Novi Sad
2004

Zajednička zbirka haiku pesama
pet pesnika

"ODŠKRINUTA VRATA"

Prošlo je više od tri četvrt veka od kako je Miloš Crnjanski sačinio prvi prevod japanske lirike na srpski jezik, a ova pesnička forma kratka "kao uzdah", osvojila je mnoge naše poznate i nepoznate pesnike i postala planetarni fenomen.

Razloga za popularnost haiku poezije svakako da ima više.

Haiku je kratka pesma od tri stiha, odnosno 17 slogova u 5 - 7 - 5 rasporedu, zasnovana na doživljaju pesnika. Korišćenjem sezonske ili ključne reči haiku pesma dobija na univerzalnosti. Prema Aleksandru Najgebaueru neprikosnoveni princip haiku poezije i njenog duha glasi: *"Haiku mora da iznese ili nagovesti neku suprotnost između pojava, čija projekcija i razrada u složeno, nerazrešeno i nerazrešivo dijalektičko jedinstvo od strane čitaoca - daju opazljivoj skici od sedamnaest slogova pravi smisao, opravdava njeno postojanje."*

Zbirka haiku pesama "Odškrinuta vrata" predstavlja nam u pravom svetlu stvaralaštvo pet novosadskih haiku pesnika, uz napomenu da je Goran Poletan pre odlaska u Australiju, kraće vreme pripadao istom tom krugu.

Bavljenje haiku poezijom pesnici su započeli pre oko jedne decenije u Haiku klubu iz Novog Sada koji sa ponosom nosi ime pionira naše haiku poezije, profesora Aleksandra Nejgebauera.

Pet haiku zbirki u jednoj pod nazivom "Odškrinuta vrata", čine skladnu celinu sastavljenu od "Pustinjskog vetra" Gorana Poletana, "Januarske noći" Zorana Antonića, "Srebrnog traga" Branislava Đorđevića, "Izgubljenih senki" Vitomira Miletića Witate i konačno "Fajronta u "Staroj lipi" Aleksandra Obrovskog.

Svaki haiku pesnik zastupljen je sa po četrdeset haiku pesama na srpskom jeziku i sa po osam u prevodu na engleski jezik.

Potrebno je naglasiti da su svih pet pesnika poznati i prevedeni, može se slobodno reći na globalnom nivou, jer su dobitnici brojnih haiku nagrada u zemlji, ali i vrlo značajnih poput ITOEN-a, Kasamakura, Mainichi Daily News-a, Svetske Haiku Asocijacije, Suruga-Baika i drugih u inostranstvu.

Zajednička im je ljubav prema prirodi i sposobnost tvorenja živih slika, sa samo pet do deset reči. Naizgled škrti opisi prirode koji nalikuju na skicu, kroki ili akvarel, kriju u sebi lirsku notu i mnoštvo simboličkih značenja. U stanju su da nas iznenade i otkriju nešto novo, u jedinstvu mikro i makrokosmosa. Bez obzira da li je reč o vojvođanskoj ravnici ili australijskoj pustinji, gradskim ili seoskim motivima, flori ili fauni, reci ili moru, ratu ili miru, percepcija svakodnevnice je zabeležena sa izvesnom dozom humora.

Višeslojnost i stroga disciplina duha često rezultiraju brušenim haiku izrazom. Poetičnost ovih zapisa ogleđa se u stvarima onakvim kakve jesu, a ne onakvim kako ih pesnik zamišlja. Zahvaljujući majstorstvu pesnika da nam običnim rečima prenesu trenutke koji se dešavaju "ovde i sad", nosioci te poetike su: mirisi lipe, jorgovana, jagoda, cvetne livade, reke, pesma zrikavaca, pesma monaha, huk sove, pseći lavež, šum talasa, treptaji zvezda, škripa ljuljaške ili snega, inje na grani, isparavanje kiše, senke,

let lastavice, odsjaj meseca, riblje krljušti, trag puža,
kapljice rose ili tišina.

Lepota, skromnost i jednostavnost ostvarenih
slika, koje nam pesnici u zbirci "Odškrinuta vrata"
nude, valjani su razlog za njeno objavljivanje.

Najbolje su haiku pesme koje traju u nama. Uz
uverenje da će neke od pesama iz ove zbirke biti baš
te, moj izbor je sledeći:

Suznim očima
svadbeno veselje
posmatra starac.

Goran Poletan

Dečak trkom
odnese šargarepu.
Sneško bez nosa.

Zoran Antonić

Nova godina.
Neprodate jelke
okićene injem.

Branislav Đorđević

Pucanj u zoru.
U bari utihnu
kreket žaba.

Vitomir Miletić - Witata

Opada lišće.
Zauzima prazna mesta
po klupama.

Aleksandar Obrovski

*Zoran Doderović
u Novom Sadu,
12. jun 2004. godine*

HAIKU PESNIŠTVO I OČUVANJE PRIRODE

Zaista bi bilo teško i krajnje nepravедno oštro odvajati i stavljati u prvi plan tradicionalni srednjevekovni japanski stih u odnosu na sva ostala književna dela, a posebno na poeziju – kada se posmatra opis prirode i njeno učešće u delu. Međutim, za takvo razmišljanje ipak ima izvesnih povoda.

Osnovni razlog je krajnje logičan i, reklo bi se, normalan – a to je da je priroda svuda oko nas i da smo svi sastavni deo te prirode. Hteli ili ne, kroz nju i na njen način razmišljamo. Iako to negde svesnim laganjem samog sebe o sopstvenoj nadmoći, tehnikom i atomskom energijom i stalnim zagađenjem pokušavamo da negiramo.

U okruženju u kom smo rođeni i nastali, sasvim je normalno da se i ljudska misao i svest razvijala, pa tako i pogledi na svet, prirodu i na promišljanje istog.

Razvoj čovečanstva se može porediti sa rastom i razvojem deteta. U najmlađem – kamenom dobu je potpuno nemoćan i zavisn od prirode, u mladalačkom – guta sve oko sebe, posmatra i piše i čita ljubavnu poeziju, slika, proučava zvezde i kroz sva ta interesovanja prostire se svuda unaokolo u prirodu. U srednjem dobu, postao je već roditelj koji poduča-

va, ali i brine, tj. brani svoju decu od prirode, potpuno zanemarujući vrednosti za koje nema više vremena. U starosti postaje džangrizav, ili "dobar kao duša" ili krajnje senilan i potpuno nezainetersovan; čeka svoju smrt i nije ga briga šta će biti posle njega. I opet negirajući da se i ta smrt odigrava baš po prirodnim zakonima.

Haiku poezija je odraz ovog trenutka i ovog stepena uzrasta u koje je dospelo čovečanstvo.

Na nesreću ili sreću Japana - rodonačelnika ovog kratkog stiha koji je komplikovani metar i dugu formu lirske pesme zamenio vrlo ekspresnim, brzim, trenutnim izrazom ljubavi prema prirodi - haikuom, u njemu se doživljava drugi udes, kroz sveopštu prisutnost savremene civilizacije.

Naime, Japan, kao mesto boravka ljudi na ostrvima, je tokom cele svoje istorije, pa i dan danas doživljavao problem prostora, monsunskih kiša, jakih vetrova koji kuće od cigle ili papira jednako nose, zemljotresa, oštih i surovih ali jedino mogućih za opstanak kodeksa ponašanja i, konačno, svesti o potpunoj prolaznosti i beznačaju čoveka u odnosu na večnost prirode. Taj prvi udes je bio samo na tlu Japana. A danas je taj udes na celoj planeti, sa dodatkom tehnologije koja užasavajuće brzo zagađuje i uništava prirodu.

Zato je haiku stih postao svetska forma i način pisanja poezije i mišljenja. Nema više vremena za dugi stih; informacije se jako brzo smenjuju i ljudi više nemaju svog vremena.

Haiku je reakcija onog iskonskog bića, prirodnog, sakrivenog i ugušenog iza tehnologije, da bar malo uživa u prirodi, da se izrazi i da bar malo da oduška sebi. Zato ga ljudi prepoznaju, zato ga usvajaju - i pišu.

Ova knjiga je nastavak saradnje novosadskog društva VRELO – Društva za zdravu ishranu i zaštitu životne sredine i haiku pesnika. Prvi put smo se sreli kada je objavljena zajednička antologija posvećena zagađenju reke Tise 2002. godine, pod nazivom "Baja Mare". Prvi deo te knjige je bio istorijat nastanka ekološke katastrofe usled izlivanja cijanida i teških metala iz rudnika Baja Mare u Rumuniji i pomora ribe i ostalog biljnog i životinjskog sveta u njenom toku.

Drugi deo je sačinjavao haiku konkurs na temu: REKA ("Zagađenje reka"), koji je objavio CEP i u kojem je učestvovalo 104 haiku pesnika iz celog sveta. Cilj konkursa je bio skretanje pažnje ljubitelja prirode kroz haiku stih, da na ovaj način oni postanu svesni da je povod njihove poezije potrebno i konkretno spasti osim što ga je lepo opisivati. Jer, ako nestane povoda za lepotu, nestaće i pesme; ili će morati da pišu poeziju o gas maskama, genetski modifikovanoj hrani, čekanju u redu za pijaću vodu...

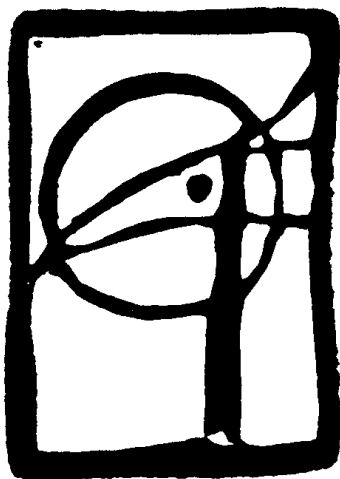
Ova knjiga je nastavak saradnje i nije, na sreću, posvećena nijednoj ekološkoj katastrofi. Njen cilj je da promoviše prirodu, njenu lepotu i da nas podseti, osvesti i ponovo uputi u razloge zašto je sve lepo što je u prirodi i prirodno. I zašto je u njoj tako prijatno.

Na žalost, zbog nedostatka finansija knjiga nije mogla da se štampa na recikliranoj hartiji kao ni da u većoj meri nego obično, sačuva prirodu.

Molim Vas da vi to činite u budućnosti.

*Aleksandar Obrovski
Predsednik Društva VRELO i
urednik i izdavač CEP izdanja
U Novom Sadu,
dana 14. juna 2004. godine*

GORAN POLETAN

PUSTINJSKI
VETAR

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Nepomične, kao
razbacano kamenje –
ovce u polju.

Projuri auto.
Zadiže se krilo
mrtvog kosa.

Pored kolibe
jare pase
mlade koprive.

Pijanac priča –
konj samo potvrđuje
klimanjem glave.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Huk sove –
na groblju
gore sveće.

Leti avion.
Pored majke
drhti dete.

Rječna struja
odnosi sve osim patki
i vrbovih grana.

Ptice pojele trešnje –
na grani ostale
peteljke za čaj.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

U praskozorje
još sija mesec
i ulična svetiljka.

Letnji pljusak sve
tjera u bijeg – ali ne i
starog pijanca.

Hladno jutro.
Po dvorištu šeta
starica sa šalom.

Sa loptom
dječak razbi
vodeno ogledalo.

Komarci se raduju
zalasku sunca. Njima se
niko ne raduje.

Podnevno sunce
i zveket motika po
suvoj zemlji.

Okrezavio
od starosti i ptica
– suncokret.

Iz ruševine
vire radoznala
dječija lica.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Na crvenom pjesku,
samo gušteri -
prkose suncu.

Crvenu zemlju
po putu kovitla
pustinjski vetar.

Noć punog meseca.
Širokim autoputem
skače kengur.

Muva u mojoj
čaši - šteta za nju
i za mene.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Zamišljeni
u jutarnjoj šetnji
čovjek i pas.

Na sred poljane
stoji osušeno drvo
– polete gavran.

Jabuka pade
sa grane –
čovjek opsova.

Rascvetalo drvo
papagaji okitili
– prkose ljepotom.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Krezavi seljak
zadovoljno tapše
debelu svinju.

Na zemlji,
oko opale kruške
lete ose.

Na mokru stazu
padaju i lepe se
žuti listovi.

Suznim očima
svadbeno veselje
posmatra starac.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Jutro.
Pauk u cipeli
još plete mrežu.

Samo se sova
na kratko javi i šuma
opet utonu u muk.

Na granu već dobro
pritisnutu snijegom
sleti vrana.

U snijegu
zeleni se
australijski eukaliptus.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

Pocjepana mapa.
Adelajda – predugo
sam u ovom gradu.

Ispred vatre
promrzli drvoseča
poskakuje.

Vjetar, vragolan,
miluje sve ruže redom
– one se crvene.

Motorna testera
zareza staro drvo
i šumsku tišinu.

Goran Poletan / PUSTINJSKI VETAR

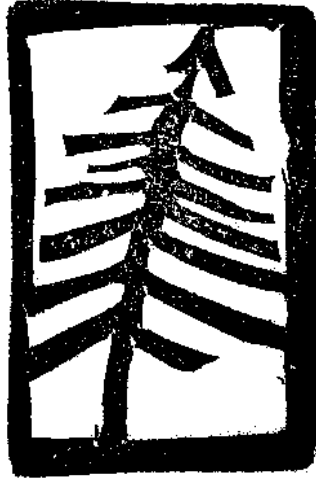
Po pustom polju
izdužuju se
se senke kamena.

U noćnoj šetnji
uplaših zaspalog psa.
I on mene.

Na pustom polju
veliki kamen i ja
- sa sijenkama.

Stranac prolazi
žurno, sa vrećicom
- klatno u ruci.

ZORAN ANTONIĆ

JANUARSKA
NOĆ

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Prolećni suton.
Pored Dunava šeta
devojka sa psom.

Kora hrasta –
preko urezanog imena
prelaze mravi.

Iz starog čamca
pecaroš vadi ribu –
mačka na obali.

Gradska fontana.
U staklenoj flaši
sjaj mesečine.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Na mokrom lišću
treperi svetlost
uličnih svetiljki.

Vazdušni napad.
Umrlicu na banderi
natapa kiša.

Pseći lavež.
Ispod kapije viri
crna njuškica.

Detonacija.
Zatresa se staklo
izlepljeno u iks.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Seoski put.
Diže se oblak prašine
za mladencima.

Vazдушna uzbuna.
Na klupi zagrljeni
momak i devojka.

Gradska pijaca
okićena mimozama -
miriše na ribu.

U čamcu,
dunavskog alasa natapa
prolećni pljusak.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Rečni talasi
na obalu donose
treptaje zvezda.

Logorska vatra.
Kreću se levo–desno
senke Cigana.

Otvoren prozor.
Miris vlažnih trešanja
širi se sobom.

Crvenu bulku
u polju žrelog žita
talasa vetar.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Zvuci gitare –
u krošnji starog hrasta.
Trepere zvezde.

Krici galeba.
Obalu zapljuskuje
dunavski talas.

Zadimljeni kupe.
Na zamazanom prozoru
promiču suncokreti.

Iza srušene kuće
miriše
procvetala lipa.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Žitno polje.
Ispred kombajna
istrči zec.

Krekeće žaba.
U cvetovima lokvanja
stoji roda.

Zaplaka dečak.
Morski talasi ruše –
kulu od peska.

Nakon oseke
u pesku ostala
plastična flaša.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

U zreloom žitu
još leži oborena
NATO raketa.

Sa lista dudu
gusenica skliznula
na dlan dečaka.

Večernji vetar
na pragu kovitla
žute listove.

U gustoj magli
odjekuje crkveno zvono.
S grane pade list.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Ulični svirač –
u šeširu dinar i
požuteo list.

Žalosna vrba.
Svetlucaju vlažni listovi
na mesečini.

Subotnje večē.
U dvorištu pod orahom
škripi ljljaška.

Jesenji pljusak.
Starac ispred spomenika
– svira violinu.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

U Dunavskom parku
opalo kestenje
sakupljaju deca.

Januarska noć.
Iznad kuća dižu se
stubovi dima.

U autobusu
po zaleđenom staklu
grebe starac.

Dečak trkom
odnese šargarepu.
Sneško bez nosa.

Zoran Antonić / JANUARSKA NOĆ

Zimsko jutro.
Šumom odjekuje
udarac sekire.

Na rašireni dlan
padaju i tope se
pahulje snega.

U hladnoj štali
pored ovce skakuće
šareno jagnje.

Mladić razbija
led oko čamca.
Sekira bljesnu.

BRANISLAV ĐORĐEVIĆ

SREBRNI
TRAG

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

Još samo vrapci
u kuću mog bivšeg psa
ponekad svrate.

Samo pojača
tišinu na groblju
- pesma zrikavaca.

Jutarnja magla.
Na prozoru stoji
ščućuren vrabac.

Prohladno jutro.
Sa zrelih lubenica
klize kapljice.

Nedeljno popodne.
Ptice su pojele
mrve od ručka.

Zarđali lanac
vezan za vrbu
preskoči žaba.

Kraj Dunava.
Iz guste magle dopre
krik galeba.

Jesenje veče –
pas lutalica sklupčan
na mokrom lišću.

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

Jučerašnji sneg.
Od ariša do bora
– trag veverice.

Zimska noć.
Od mraza na starom boru
pucketa kora.

Nova godina.
Neprodate jelke
okićene injem.

Promrzlom rukom
strukove visibaba
starica nudi.

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

Zamrznuta
barica na putu –
odsaj meseca.

Zimska noć.
Zvezdano nebo
treperi.

Cvasti topole
lete kroz krošnju oraha.
Letnja mećava.

Otišli kupači.
Na plaži ostala samo
natrula grana.

Rominja kiša.
Kraj naslaganih dinja
stoji prodavac.

Jesenje veče.
Nad praznim jaslama visi
iskrzan ular.

Detonacija.
U mraku skloništa
dečiji kikut.

Zgažen ptić
na mokrom sivom asfaltu.
Prolaze ljudi.

Vazдушna opasnost.
U školskom dvorištu
gavran na klupi.

Viju vratove
s krova stare crkve
rodini mladi.

Stari mačak
leži na novom tepihu
- ukrštene šare.

Procvale trešnje.
U svakoj krošnji još
i mlad mesec.

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

Lasta polete
prema belom oblaku -
i pogled za njom.

Prazno dvorište.
Štipaljke na štriku
same se njišu.

Pet, sedam, pa pet.
Proleću lastavice -
brojim slogove.

Protrča gušter -
pa onda opet tajac
u kamenjaru.

Odlaze kosci.
Vetar nosi mirise
pokošene livade.

Opala voda.
U glibu na obali
- čaplja.

Pletena žica.
Mirisi jorgovana
šire se svuda.

Pesmu zrikavaca
u mirnoj letnjoj noći
sustiže eho.

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

Na stanicu
stigoše zajedno
pljusak i autobus.

Dremljivi mačak.
Rasuta po travi
riblja krljušt.

Sa komarcima
kroz spuštene roletne ulazi
i miris lipe.

Letnje popodne.
Pas lutalica i ja
sami u parku.

Branislav Đorđević / SREBRNI TRAG

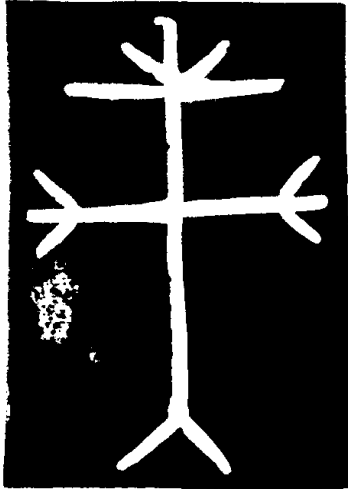
Slamnati šešir
zaboravljen na klupi.
Letnji pljusak.

Iznad litice
sa osušenog bora
polete sova.

Popodne.
Iza zidina odjekuje
pesma monaha.

Prolećno jutro.
Na kraju srebrnog traga
- puž.

VITOMIR MILETIĆ
- WITATA -

IZGUBLJENE
SENKE

Vitimir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Dedin šljivik
zarastao u korov.
Zagrljaj vetra.

Vetar iz šipražja
širi mirise
divljih ruža.

Pokisli ribar
u kafanu unosi
miris bare.

Krošnja bagrema.
Svračići u gnezdu
mašu krilima.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Zapušteno groblje.
Lattice trešnjinog cveta
razvejava vetar.

Treperi plamen sveće.
Okolo svežeg groba
crvene se bulke.

Pucanj u zoru.
U bari utihnu
kreket žaba.

Vrela cev topa.
Isparava
prolećna kiša.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

U vlažnoj travi
sjaj zrelih trešanja
kljucaju kokoške.

Pijačna tezga –
ovlažene rosom
mirišu jagode.

Ulična svetiljka.
Pijanac mokri svoju
senku na zidu.

Kapljice vode
iz klima uređaja.
Vrabac ih pije.

Vitimir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Zidni kalendar –
iz juna u januar
prelete muva.

Vreli junski dan.
Sa cveta kamilice
pade latica.

Kroz ogradu
od bodljikave žice –
miris Dunava.

Sa cveta lokvanja
polete prema suncu
vilin konjic.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Popodnevno sunce.
Pas po putu vuče
svoju senku.

Kolonu tenkova
u niskom letu
nadleću lastavice.

Letnji sumrak.
Senka srušenog mosta
na drugoj obali.

Sa lista lokvanja
na plastičnu flašu
skoči žaba.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Srušeni most.
Devojka na pešćanom
sprudu
sakuplja školjke.

Udarac motike.
Nad svojom senkom
pognuta starica.

Kapela na groblju.
Kroz polupani prozor
prhnu golub.

Rominja kiša.
Ispod stepenica leži
skrivena mačka.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Zvone zvona.
Ka crkvi za mladencima
potrča gušter.

Miholjsko leto.
Metalno se presijava
voda u ritu.

Praskozorje –
u blatnjavom rovu
šlem pun vode.

Hladna noć.
U dvorištu još laje
uplašeni pas.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Rosno jutro.
Pauk na šumskoj stazi
plete mrežu.

Klizi čamac.
Po vodi razlivaju se
senke topola.

Utihnu oluja.
Na verandi ostalo
slomljeno granje.

Mrvice od ručka
užurbano ključaju
pokisli vrapci.

Vitomir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Zalazak sunca.
Na znaku kraj puta
čuči gavran.

Pun mesec
na proplanku obasjava
staro groblje.

Grumen zemlje
bačen na pokojnikov
sanduk
- tupo odjeknu.

Dunu vetar.
Sa grane na očev grob
pade šiškarka.

Vitimir Miletić – Witata
IZGUBLJENE SENKE

Pun mesec.
Pod čizmom škripi
utabani sneg.

Nova godina.
Na trgu velika jelka
puna golubova.

Novogodišnje jutro.
Po praznoj pijačnoj tezgi
šeta golub.

Vetar –
uklješteni ledom
čamci na reci.

ALEKSANDAR
OBROVSKI

FAJRONT U
"STAROJ LIPI"

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Alasi i talasi –
druže se sa suncem
ceo dan.

Uz stazu
stoji dronjavo strašilo.
Besposleno.

Drveni kostur
čamca u pesku.
Vetar i talasi.

Čuvarka nad vodom.
Lupaju nemoćno
riblji repovi.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Olujno veče.
Zatvaram prozor
- nestaje huk talasa.

Kuća uz vodu.
Podrhtavaju prozori
na talasima.

Iza trščare
pružile se u nedogled
- bara i ravnica.

Čičkom oivičena bara.
Vetar mreška
senke na vodi.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Kućica za psa –
truli čamac bačen
na obalu.

Mraz u bari.
Polomljena trska
okovana ledom.

Diže se magla.
Jedno po jedno drvo
– iskrsava.

Svo drveće u
snežnim bundama.
Večernji izlazak.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Ledeni vetar.
Gavrani i čavke
na donjim granama.

Noć.
Iznad borova
nebo puno zvezda.

Miholjska noć.
Huk sove i lavež psa
iz dna dvorišta.

Tamno plavo nebo.
Bez meseca
- zvezde se prse.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Mlad mesec.
U daljini trepere
svetla iz sela.

Pade pijanac
na neugaženi sneg.
Fajront u "Staroj lipi".

Pijančevu viku –
odnese vetar
niz ulicu.

Ulaze tihi,
a izlaze bučni ljudi.
Krčma kraj puta.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Umesto da
zakukuriče – zaškripi!
Petao na krovu.

Prazan trg.
Samo po koja mačka
iskoči iz tame.

Pun mesec
i prolećno cveće
– sami na livadi.

Mokar asfalt.
Pod nogama prolaznika
lepljivo lišće.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Oronula fasada
otkrila stara slova.
I borbu pelivana.

Odškrinuta vrata
- proviruje debela
komšijska mačka.

Komšijsko pseto
besumučno laje.
Hoće da ga milujem.

Usnula štala.
Sa senom na vilama
ulazi starac.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Crna mačka
stalno mi prelazi put.
Mota se po kući.

Guščija pera.
Tragovi borbe – rasuti
po dvorištu.

Ovce same na
proplanku. Pastir negde
u senci – zaspao.

Ljudi prolaze.
U barici kraj staze
ledeni herbarijum.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Opada lišće.
Zauzima prazna mesta
po klupama.

Zaleđenom rekom
dokliza iz sela –
zvuk crkvenih zvona.

Sa druge obale
reke – dim, talasi...
I veseli glasovi.

Odsjaj zvezda
u zrcima peska.
Noć na moru.

Aleksandar Obrovski
FAJRONT U "STAROJ LIPI"

Mlečni put.
Zvezde po noćnom nebu
- rasule se.

Reka krivuda.
Nosi mirise sa
cvetnih livada.

Dok čekamo
na granici - čekaju
i zvezde.

Na mesec u reci
ribar zabacio mrežu.
Ni nehaje.

GORAN POLETAN
ZORAN ANTONIĆ
BRANISLAV ĐORĐEVIĆ
VITOMIR MILETIĆ - WITATA
ALEKSANDAR OBROVSKI

THE SLIGHTLY OPEN DOOR

(The selected haiku poems)

GORAN POLETAN

Deep in thoughts
during a morning walk
- a man and a dog.

Motionless, as
scattered stones -
sheep in a field.

A lifeless tree
in an empty field -
a raven starts its flight.

A drunkard man is
talking - his horse is
nodding
in agreement.

GORAN POLETAN

The breeze, a rogue,
caresses all roses
- they blush.

The midday sun
- and the clinking sound
of hoe
over dry soil.

Just the sound of an owl
and the forest again fell
into silence.

On the red sand,
just a lizards is defied
to the sun.

ZORAN ANTONIC

In the fountain
the moonlight is blickering
on a glass of bottle.

The evening wind
on the threshold is turning
the fallen leaves.

A January night.
Above the houses
collumns of smoke rise.

A spring sunset.
A girl with dog is walking
along the Danube.

ZORAN ANTONIC

Oak tree bark –
ants are crossing over
the engraved names.

A fire in a camp.
Moving left and right –
shadows of Gipsies.

A red field poppy
in the field of yellow weat
churned up by the wind.

Guitar sounds.
In the treetop of an old oak
the stars are twinkling.

BRANISLAV DJORDJEVIC

Just amplifying
the silence on the cementery
- the chirp of cricket.

A snow of yesterday.
From arish to pine tree
- the trail of squirrel.

With freezed hand
stalks of snowdrops
is the old woman offering.

Only sparrows
in the house of my former
drop in sometimes. dog

BRANISLAV DJORDJEVIC

The detonation.
In the darkness of a bomb
shelter
giggling of children.

The lizzard runs -
and then sillence again
in a quarry.

The reapers go away.
The wind blow smells of
a reaped meadow.

A spring morning.
On the end of silver trail
- a snail.

VITOMIR MILETIC
- WITATA -

In the field
a wind is scattering
the snowflakes.

Over a chimney
are melting in the smoke
the snowflakes.

Market counter –
wet with dew drops
the strawberries' smell.

Hot barrel
of anti-aircraft gun.
Spring rain evaporating.

VITOMIR MILETIC
- WITATA -

A wall calendar.
From June to January
the fly is flying.

Daybreak –
in the muddy trench
a helmet full of water.

Broken bridge.
A girl on the sandbar
gathering shells.

A shot at dawn.
Frog's croaking becomes
quiet
in the pond.

ALEKSANDAR OBROVSKI

Fishermen and waves
associate with the sun
all day long.

Stormy evening.
I'm closing the window.
The roar of waves stopped.

A house by the river.
On the waves
windows are trembling.

Dark blue sky.
Moonless –
the stars are taking air.

ALEKSANDAR OBROVSKI

The drunkard is fallen
in untrodden snow. It's
closing time
in "Old lime-tree" bar.

Geese's feathers
scattered around the yard -
vestiges of battle.

People passing by...
In the pond by the alley
a frozen herbarium.

The fog is lifting.
One by one - the trees
are appearing.

**IZA
ODŠKRINUTIH
VRATA**

Behind the slightly open door
Biografije / Biography

GORAN POLETAN

Rodjen je u Zenici 1962. gde je i živeo sve do rata u Bosni, kada odlazi u Australiju gde i danas živi. U Australiji uredjuje jednu nedeljnu rubriku o prirodnoj medicini.

Piše prozu, klasičnu i haiku poeziju. Radovi su mu objavljeni u velikom broju domaćih i stranih magazina i zbirki, na: engleskom, japanskom, ruskom, rumunskom, slovenačkom i srpskom jeziku.

Na konkursu ČEGARSKE VATRE 1996. u Nišu, pesma "PONOĆ" svrstana je u izbor za zbirku, koja je objavljena, kao i za javni nastup finalne večeri.

Dobitnik je nagrade na 9. Svjetskom Itoen haiku konkursu u Tokiju 1998. godine.

1999. objavio je knjigu haiku stihova PRVE KAPI KIŠE (srpski i engleski) u izdanju CEP-a Novi Sad.

1999. nagradjen je za pesmu RANJENA PTICA / WOUNDED BIRD na Yellow Moon Poetry Awards, Ballarat, Australia.

1999. Prva nagrada za najlepšu formu stiha za pjesmu IZGNANSTVO/EXILE na Australasian Poetry Awards.

My name is Goran Poletan and I live in Adelaide.

I was born in Yugoslavia 1962, where I lived until the war there started. In 1992 I was granted permanent Australian visa and I came to Australia the same year where I live to this day. I am an editor of a weekly health column in a Serbian newspaper.

I am writing prose, classical poetry and haiku. I am the author of the book of haiku verses "THE FIRST RAIN DROPS", and my literary works have been published in many journals, newspapers and anthologies in English, Japanese, Romanian, Russian, Serbian and Slovenian.

On the 9th ITOEN "Oh-I, Ocha" New Haiku Contest in Tokyo, Japan, my haiku works have been selected for the Honorary Award in English division and published in the compiled volume of winning verses "Jiyu-Katari" (free-talking).

On the contest "Cegarske Vatre '96" in Nis, Yugoslavia, my poem "The Midnight" has been selected for the volume that has been published and read during the finale.

1999. awarded for the poem WOUNDED BIRD at the Yellow Moon Poetry Awards, Ballarat, Australia.

1999. First prize for the best shape (form) of poetry for the poem EXILE at the Australasian Poetry Awards.

Kontakt adresa/Contact address:

GORAN POLETAN

23 PYM STREET, CROYDON PARK

S. A. 5008, AUSTRALIA

TELEFON/FAX: (08) 8340 3045

E -mail: ancientmedicine@optusnet.com.au

ZORAN ANTONIĆ

Rodjen je 5. jula 1976. godine u Novom Sadu.

Po zvanju je diplomirani ekonomista.

Pisanjem klasične poezije bavi se od detinjstva, a haiku piše od 1996. godine.

Učesnik je brojnih domaćih i inostranih haiku konkursa.

Dobitnik je Prve nagrade na Haiku festivalu "Odžaci 2002".

Haiku pesme su mu objavljivane u knjigama, zbornicima, časopisima.

Pored srpskog jezika, haiku mu je objavljivano i na engleskom i ruskom jeziku.

Trenutno živi i radi u Veterniku – Novi Sad.

Zoran Antonic was born on Juli 5th 1976 in Novi Sad.

He is an economist by profession and he has been writing poetry since his early childhood and haiku poetry since 1996.

With his haiku poems he participated in many Haiku competitions in former Yugoslavia (Serbia & Montenegro) and foreing countries. On the Haiku Competition "Odzaci 2002." he won the First Prize.

Hi's haiku poems have been published in many books, anthologies and journals in Serbian, English and Rusian.

He is presented at many domestic and international Web Sites.

Presently he lives and works in Veternik (Novi Sad, Serbia).

Kontakt adresa/Contact adress:

ANTONIĆ ZORAN

Vojvode Mišića 16

21203 Veternik

SERBIA AND MONTENEGRO

Tel: +381+(0)21-821650

Mob: 064/161-7066

E-mail: zoranantonic@yahoo.com

BRANISLAV DJORDJEVIĆ

Rođen je 16. maja 1951. godine u Zrenjaninu.
Po zanimanju diplomirani pravnik.

Haiku poeziju upoznaje i počinje da piše 1991. godine. Od 1993. godine učlanjenjem u Haiku klub "Aleksandar Nejgebauer" ogleđa se u haiku veštini sve uspješnije.

U više navrata do sada, pesme objavljivao u domaćoj i stranoj periodici.

Pesme su mu objavljivane u Japanu, Holandiji, Indiji, Velikoj Britaniji, Hrvatskoj, Sloveniji i Rusiji.

Dobitnik je Specijalne nagrade na III konkursu SURUGA-BAIKA u Japanu 2000. godine.

Zastupljen je u Svetskoj haiku antologiji, 2002. godine, London.

Urednik je publikacije "Haiku ogledalo"

Živi i radi u Novom Sadu.

Branislav Djordjevic was born 1951 in Zrenjanin a lawyer by profession he started writing haiku poetry in 1991. He shows his ability and talent more successfully since he has become a member of "Aleksandar Nejsgebauer" haiku club in Novi Sad.

So far, he has published his poems in the most significant domestic journals. His haiku poems have also been published in periodicals of Japan, India, Netherlands, Croatia, Slovenia, Russia.

He is the winner of the SURUGA - BAIKA 1111, 2000 competition in Japan.

He is a editor of the haiku publication "Haiku Mirror"

Presently, he lives and works in Novi Sad, Serbia.

Kontakt adresa/Contact adress:

BRANISLAV DJORDJEVIĆ
Bulevar Vojvode Stepe 73
21000 Novi Sad
SERBIA AND MONTENEGRO

VITOMIR MILETIĆ

- WITATA -

Rodjen je 1967. godine u selu Šljivno, kraj Banja Luke, Republika Srpska.

Prve haiku pesme objavljuje 1993. godine, a već 1994. godine dobija Prvu nagradu na Haiku festivalu u Odžacima.

Takodje je dobitnik više stranih priznanja:

- Prva nagrada na 4. Mainići Šimbun konkursu 2000. godine

- Specijalna nagrada na II konkursu Svetske haiku asocijacije 2000. godine

- Druga nagrada na Internacionalnom Kusamakura Haiku Konkursu 2000. godine

- Prva nagrada na II Internacionalnom haiku konkursu časopisa "Lotos" 2001. godine

Koautor je prve knjige Jugoslovenskih renga pesama pod nazivom "Gle, nevreme!" (1997), i koautor knjige renga pesama "Lica prijatelja" (1998). Samostalnu zbirku pesama "Kada se zemlja lepi za stopala" objavio je 1998. godine.

Haiku pesme su mu publikovane na engleskom, ruskom, slovenačkom, rumunskom, japanskom, grčkom i španskom jeziku. Danas je zastupljen na više domaćih i svetskih web sajtova.

Aktivno se bavi i drugim umetničkim formama.
Živi i radi u Petrovaradinu.

He was born in 1967 in the village Sljivno, near Banja Luka, Republika Srpska.

His first haiku were published 1993.

In 1994 he won the 1st prize in the 7th Haiku Contest in Odzaci. In 1995. he won the "Courage award" in the 6th Itoen Haiku contest (Mainichi Daily News), a special prize in the 2nd Haiku International Association contest, and the 2nd prize in the 5th International Kusamakura Haiku Competition (The Shiki Internet Haiku Salon).

His haiku haiku has the appered in many magazines and anthologies in Yugoslavia (now Serbia & Montenegro) and abroad, including Haiku World (William J. Higinson, Japan, 1996), and The London/Gunma Anthologie (2000) and "A Glimpse of red" (the Red Moon Anthology of English-language Haiku 2000) and HAIKU "The leaves are back on the tree" (The International Anthology, 2002, Greece) and Antologyhy "Haiku - nestasna pesma" (Novi Sad, Serbia, 2000); "Wild flowers, new leaves".

He is a co-author of the first Yugoslav book of renga, "Gle, nevreme" (1997) and "The faces of friends" (1998). He published his haiku collection "When the Ground sticks to the Feet" in 1998. His haiku has been translated into English, Russian, Slovenian, Romanian, Japanese, Greek and Spanish.

He is active in other art forms.

He lives and works in Petrovaradin, Serbia and Montenegro.

Kontakt adresa / Contact adress:

VITOMIR MILETIC - WITATA

Bukovački dol 15, 21131 Petrovaradin

SERBIA AND MONTENEGRO

E-mail: witata021@yahoo.com

www.witata.s5.com

ALEKSANDAR OBROVSKI

Rodjen je 22. septembra (Poslednjeg dana leta) 1966. godine, u Novom Sadu.

Pisanjem haiku pesama bavi se od 1991. godine.

Do sada je objavio zbirku haiku pesama "Poslednji dan leta" 1997. godine i zbirku kratkih priča "Uvod u Hadrijana" 1998. godine.

Koautor je više knjiga haiku i renga pesama. Učesnik brojnih haiku konkursa i dobitnik ITOEN nagrade u Tokiju 1995. godine. Takodje, osvojio je prvu nagradu za haiku stih na "YU-1.98" (1998) i drugu nagradu deli za haibun na "YU-5.02" (2002).

Od 1998. godine pokreće sopstvenu CEP (Copy Endlos Punkt) ediciju, najvećim delom orjentisanoj ka objavljivanju haiku stihova.

Član je Udruženja likovnih umetnika Vojvodine i Srbije. Do sada je imao četiri samostalne izložbe. A učesnik je većeg broja zajedničkih izložbi u zemlji i inostarnstvu.

Od 1993. godine predsednik VRELA - Društva za zdravu ishranu i zaštitu životne sredine iz Novog Sada.

Dobitnik Republičkog priznanja "Zeleni list" za lični doprinos zaštiti životne sredine u 2003. godini.

Radio voditelj i urednik više radio emisija o ekologiji.

Danas živi i radi u Novom Sadu.

Aleksandar Obrovski born on September 22nd (the last day of Summer), 1966 in Novi Sad.

He has been writing poems, short stories and haiku poetry since 1991.

He published his haiku collection "The Last day of Summer" (1997) and a book of short stories "Introduction in Hadrian" (1998).

Hi is a co-author numerous haiku books and renga poems. He participated in many Haiku Contests and won an award on the 6th Haiku Contest in Tokyo in 1995. He also won the First prize for haiku on the YU Haiku Contest "YU-1.98" (1998), and the second prize for haibun "YU-5.02". (2002).

Since 1998, he has been editing his own edition CEP (Copy Endlos Punkt) referring to those who appreciate haiku poetry.

He is a member of The Artists' Association of Vojvodina (SULUV), and The Artists' Association of Serbia (SULUV) - like a graphic. So far he has had a few exhibitions of his own and numerous common exhibitions in the country and abroad.

Since 1993 he has been the chairman of the VRELO - The association for Healthy Feeding and Environmental Protection of Novi Sad.

He won a special prize of the Republic of Serbia "The Green Leaf" - for personaly quality and help in ekology in 2003.

Presently he lives and works in Novi Sad, Serbia.

Kontakt adresa / Contact address:

ALEKSANDAR OBROVSKI
Veljka Petrovića 8
21000 Novi Sad
SERBIA AND MONTENEGRO
E-mail: cepform@hotmail.com
obrovski@neobee.net

UKRATKO O IZDAVAČIMA (The short about editors)

VRELO / "SPRING"

Društvo VRELO je osnovano 1988. godine od ljudi koji su još tada želeli da zaštite ugroženu životnu sredinu, ali da gaje hranu bez pesticida.

Od samog osnivanja započelo se i sa proizvodnjom zdravstveno bezbedne hrane i prodajom iste članovima, ali i građanima grada Novog Sada.

Paralelno se radilo i na stalnoj edukaciji stanovništva, ne samo o proizvodnji zdrave hrane, već i iz svih oblasti koje mogu unaprediti čovekovo zdravlje i život.

Vrelo je dobitnik brojnih nagrada među kojima su: Republičko priznanje "Zeleni list" za 1994. godinu, Novembarska povelja grada Novog Sada za 2003. godinu, kao i priznanje medija za doprinos ekologiji kod nas "Maslinova grana" za 2003. godinu.

Društvo VRELO je potpuno volonterska organizacija, sa prihodom od sponzora, donacija, projekata, članarine ...

The Society Vrelo (The Spring) was founded in Novi Sad on the 23th November 1988. The society was established by volunteers who wanted to cultivate food without chemistry in their own gardens tilled grounds, and to protect the already considerably polluted environment. Also, Vrelo started to producing healthy food and selling it to the members of the society, and other people who were interested in buying.

In the same time, members of Vrelo especially worked on public education by weekly debates-lectures, promotions and courses not only about healthy food but about other arias of human knowledge and activity aswell. They wanted to improve health and prevent illnesses and environmental contamination.

The society Vrelo has been awarded with "Green leaf", the most significant prize of Republic of Serbia, for its contribution in ecology in 1994. year, " The Novi Sad Assembly" awarded Vrelo with November Charter 2003., and "Olive tree leaf" – Media net prize in 2003.

The society Vrelo is an entirely voluntary organization financing by membership fees, promotions, advertisements, donations, grants...

CEP - Copy Endlos Punkt (Kopirana beskrajna tačka)

CEP - Copy Endlos Punkt izdanja:

- su autorska, kompjuterski obradjena, skromna, kopirana i sa CIP katalogizacijom zvanična izdanja.
- Objavljaju izbore, skraćena izdanja, pesme, haiku pesme, kratke priče...
- Proizvoljno su malog tiraža i izlaze povremeno.
- Kreator i izdavač CEP izdanja je Novosadjanin Aleksandar Obrovski
- Prvo CEP izdanje objavljeno je u Novom Sadu, 14. jula 1998. godine.
- Do sada je objavljeno ukupno devet CEP izdanja i dva MegaCEP izdanja (2003. i 2004)
- *The Copy Endlos Punkt edition is a personal, computer aranged, copied, and with CIP sign official edition.*
- *It publishes selections shortened editions, poetry, haiku poetry, short stories etc.*
- *Creator and Editor of CEP Publications is Aleksandar Obrovski from Novi Sad, Serbia.*
- *The first CEP is Published in Novi Sad, Yugoslavia, July 14th 1998.*
- *So far, nine CEP books and two MegaCEP have been published.*

SPISAK ILUSTRACIJA / *The list of ilustration*

1. *Vrata moje ostrvske kuće* (na naslovnoj korici) / *The door of my house on the island* (On the cover) - 1999.
2. *Zoom 97* (strana 9) / *The Zoom 97* (Page 9) - 1997.
3. *Jelka* (strana 21) / *Fir-tree* (Page 21) - 1997.
4. *Sova* (strana 33) / *The owl* (Page 33) - 1997.
5. *Žikin krst* (strana 45) / *The Zika's cross* (Page 45) - 2001.
6. *Pijane lubenice - Torgoševo* (strana 57) / *The drunk melons - Torgosevo* (Page 57) - 1997.
7. *Rašid* (strana 69) / *The Rashid* (Page 69) - 2004.
8. *Bela kumrija* (strana 81) / *The white turtledove* (Page 81) - 2002.
9. *Providia* (zadnja korica) / *Providia* (back cover) - 2001.

SADRŽAJ / Contents

	strana / pages
Zajednička zbirka haiku pesama pet pesnika "ODŠKRINUTA VRATA"	3
Haiku pesništvo i očuvanje prirode	5
Goran Poletan PUSTINJSKI VETAR The Desert Wind	9
Zoran Antonić JANUARSKA NOĆ The Januar Night	21
Branislav Djordjević SREBRNI TRAG The Silver Track	33
Vitimir Miletić - Witata IZGUBLJENE SENKE The Lost Shadows	45
Aleksandar Obrovski FAJRONT U "STAROJ LIPI" It's Closing Time In "Old Lime-Tree" Bar	57
THE SLIGHTLY OPEN DOOR (The selected haiku poems)	69
IZA ZATVORENIH VRATA Biografije pesnika/Biography of authors	81
O IZDAVAČIMA / About editors	93
SPISAK ILUSTRACIJA / The list of ilustrations	94

Copy Endlos Punkt

Goran Poletan, Zoran Antonić, Branislav Djordjević,
Vitomir Miletić – Witata, Aleksandar Obrovski

**"ODŠKRINUTA VRATA
Zbirka haiku pesama**

**THE SLIGHTLY OPEN DOOR"
The Haiku Anthology**

Izdavači/Editors:

VRELO – Društvo za zdravu ishranu i zaštitu životne
sredine/The Society For Healthy Feeding And
Environmental Protection, Novi Sad, Serbia
CEP - Copy Endlos Punkt, Novi Sad, Serbia

Za izdavača, tehnički urednik i ilustracije :
/ Editor, Technical editor, designer and illustrations (The
seals): *Aleksandar Obrovski*

Prelom / Computer work : *Vladimir Vatić*

Saradnici na izdanju/Co-operators: *prof. Valerija Šetalo,*
Aleksandra Marinković - Obrovski i autori

/ *prof. Valerija Setalo, Aleksandra M.Obrovski and by Authors*

Recenzent / Reviewer : *Zoran Doderović*

Prevod / Translation : *više prevodilaca / A few translators*

Tiraž / Copies: 1000

CIP – Katalogizacija u publikaciji Biblioteka
Matice srpske, Novi Sad

821.163.41-193(082)

ODŠKRINUTA vrata = The slightly open door : zbirka haiku
pesama / Goran Poletan... [et al.] ; [ilustrator Aleksandar Obrov-
ski ; prevod na engleski [od] više prevodilaca]. – Novi Sad : Vrelo :
CEP, 2004. – 96 str. : ilustr., slike autora ; 20 cm

Pesme na srp. i engl. jeziku. – Beleške o autorima uporedo na
srp. i engl. jeziku. – Tiraž 1.000. – Iza odškrinutih vrata ; Behind
the slightly open door: str. 83-92.

ISBN 86-85157-01-3

1. Usp. stv. nasl. 2. Poletan Goran

COBISS.SR-ID 195173383

Zajednička zbirka haiku pesama pet pesnika "ODŠKRINUTA VRATA"

Zbirka haiku pesama "Odškrinuta vrata" predstavlja nam u pravom svetlu stvaralaštvo pet novosadskih haiku pesnika, uz napomenu da je Goran Poletan pre odlaska u Australiju, kraće vreme pripadao istom tom krugu.

Svaki haiku pesnik zastupljen je sa po četrdeset haiku pesama na srpskom jeziku i sa po osam u prevodu na engleski jezik.

Potrebno je naglasiti da su svih pet pesnika poznati i prevedeni, može se slobodno reći na globalnom nivou, jer su dobitnici brojnih haiku nagrada u zemlji, ali i vrlo značajnih poput ITOEN-a, Kasamakura, Mainichi Daily News-a, Svetske Haiku Asocijacije, Suruga-Baika, Yellow Moon Poetry i drugih u inostranstvu.

"THE SLIGHTLY OPEN DOOR"

...is a selection of haiku poems representing truthfully the work of five haiku poets from Novi Sad.

Goran Poletan had belonged to the same group before leaving for Australia.

Every haiku poet is represented by forty poems in Serbian and eight poems translated into English.

It is worth mentioning that all five poets are wellknown and translated. They are also winners of numerous haiku awards, not only in the country but abroad as well. Some of the most important awards are: ITOEN, Kasamakura, Mainichi – Daily News, World Haiku Association, Suruga-Baika, Yellow Moon Poetry and others.

ISBN 86-85157-01-3